

1. Kun neuvoston direktiivin (¹) 11 artiklaa tulkitaan oikein, lasketaanko tuote liikkeelle tilanteessa, jossa ranskalainen valmistaja on toimittanut kyseisen tuotteen myyntisopimuksen mukaisesti 100 prosenttisesti omistamalleen englantilaiselle tytäryhtiölle ja englantilainen yhtiö on toimittanut sen tämän jälkeen toiselle yksikölle,

a) silloin kun se lähtee ranskalaiselta yhtiöltä; vai

b) silloin kun se saapuu englantilaiselle yhtiölle; vai

c) silloin kun se lähtee englantilaiselta yhtiöltä; vai

d) silloin kun se saapuu yksikölle, joka saa sen englantilaiselta yhtiöltä?

2. Voiko jäsenvaltio silloin, kun kantaja nostaa tiettyä yhtiötä (A) vastaan kanteen vedotakseen niihin oikeuksiin, jotka sille on neuvoston direktiivissä myönnetty väitetysti turvallisuudeltaan puutteellisen tuotteen osalta, siinä virheellisessä käsityksessä, että A oli tuotteen valmistaja, vaikka tuotteen valmistaja ei itse asiassa ollut A vaan toinen yhtiö (B), myöntää kansallisten lakiansa nojalla tuomioistuimilleen harkintavaltaa käsitellä tällaisia kanteita neuvoston direktiivissä 11 artiklassa tarkoitettuina ”valmistajaa vastaan nostettuina kanteina”?

3. Kun neuvoston direktiivin 11 artiklaa tulkitaan oikein, voivatko jäsenvaltiot myöntää kyseisen artiklan perusteella tuomioistuimelle harkintavaltaa siten, että tämä voi määrätä B:n sijaantulosta A:n tilalle vastaajaksi edellä kysymyksessä nro 2 mainitun kaltaisen kanteen osalta (merkityksellinen kanne) olosuhteissa, jossa

a) 11 artiklassa mainittu kymmenen vuoden määräaika on päättynyt;

b) merkityksellinen kanne nostettiin A:ta vastaan ennen kuin 10 vuoden määräaika oli päättynyt;

c) B:tä vastaan ei ollut nostettu ennen kymmenen vuoden määräajan päättymistä kannetta sen tuotteen osalta, joka aiheutti kantajalle väitetyn vahingon?

(¹) Tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25 päivänä heinäkuuta 1985 annettu neuvoston direktiivi 85/375/ETY (EYVL L 210, 7.8.1985, s. 29).

Rechtsbank van Eerste Aanleg te Dendermonden 19.1.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Openbaar Ministerie vastaan 1) Raemdonck, Annic Andrea ja 2) Raemdonck-Janssens BVBA

(Asia C-128/04)

(2004/C 106/61)

Rechtsbank van Eerste Aanleg te Dendermonde on pyytänyt 19.1.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 9.3.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Openbaar Ministerie vastaan 1) Raemdonck, Annic Andrea ja 2) Raemdonck-Janssens BVBA, seuraavaan kysymykseen:

Onko käsitteitä ”materiaalit ja laitteet”, sellaisina kuin ne on otettu tielikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta 20 päivänä joulukuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 (¹) 13 artiklan g alakohtaan, tulkittava siten, että niiden osalta on kysymys yksinomaan työlaitteista ja työvälineistä vai kuuluvatko näiden käsitteiden alle myös rakennustöiden suorittamisen kannalta tarpeelliset tavarat, joita kuljetaan yhdessä tai erillään työlaitteista ja työvälineistä, kuten rakennusaineet tai kaapelit.

(¹) EYVL L 370, 31.12.1985, s. 1—7.

Conseil d'Etat'n (Belgia) hallintoasioiden jaoston 25.2.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Espace Trianon SA ja Société wallonne de location-financement SA (SOFIBAIL) vastaan Office communautaire et régional de la formation professionnelle et de l'emploi (FOREM)

(Asia C-129/04)

(2004/C 106/62)

Conseil d'Etat'n (Belgia) hallintoasioiden jaosto on pyytänyt 25.2.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 9.3.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Espace Trianon SA ja Société wallonne de location-financement SA vastaan Office communautaire et régional de la formation professionnelle et de l'emploi (FOREM), seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/665/EY⁽¹⁾ 1 artiklaa tulkittava siten, että sen kanssa ei ole yhteensopiva 12.1.1973 annetun Lois coordonnées sur le Conseil d'Etat'n (korkeimmasta hallintotuomioistuimesta annettu laki) 19 §:n 1 momentin kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jota tulkitaan siten, että siinä asetetaan sellaisen väliaikaisen yhteenliittymän jäsenille, joka ei ole oikeushenkilö ja joka on sellaisenaan osallistunut julkista hankintaa koskevaan tarjouspyyntömenettelyyn, mutta jonka kanssa ei tehty sopimusta, velvollisuus nostaa yhdessä, joko yhteenliittymän jäsenten asemassa tai omissa nimissään, kyseisen sopimuksen tekemistä koskevaa päätöstä koskeva kanne?
2. Onko tähän kysymykseen vastattava eri tavalla tapauksessa, jossa väliaikaisen yhteenliittymän jäsenet toimivat yhdessä, mutta jossa yhden sen jäsenen kanne jätetään tutkimatta?
3. Onko julkisia tavaranhankintoja ja rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien muutoksenhakumenettelyjen soveltamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/665/EY 1 artiklaa tulkittava siten, että sen kanssa ei ole yhteensopiva 12.1.1973 annetun Lois coordonnées sur le Conseil d'Etat'n 19 §:n 1 momentin kaltainen kansallinen lainsäädäntö, jota tulkitaan siten, että siinä kielletään tällaisen väliaikaisen yhteenliittymän jäsentä nostamasta erikseen, joko yhteenliittymän jäsenen asemassa tai omissa nimissään, kannetta sopimuksen tekemistä koskevasta päätöksestä?

⁽¹⁾ EYVL L 395, 30.12.1989, s. 33.

Euroopan yhteisöjen komission 11.3.2004 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-130/04)

(2004/C 106/63)

Euroopan yhteisöjen komissio on 11.3.2004 nostanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat sen oikeudellisen yksikön virkamiehet Luis Escobar Guerrero ja Dimitri Triantafyllou.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut maanteiden tavarakuljetusten tilastoista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1172/98⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan
2. velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio ei voi sisäisiin olosuhteisiin tai vaikeuksiin vetoamalla perustella sitä, ettei se ole noudattanut yhteisön oikeudessa säädettyjä velvoitteita ja määräaikoja.

⁽¹⁾ EYVL L, 6.6.1998, s. 1.

The Employment Tribunalin 9.3.2004 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa C. D. Robinson-Steele vastaan R. D. Retail Services Ltd.

(Asia C-131/04)

(2004/C 106/64)

The Employment Tribunal, Leeds, on pyytänyt 9.3.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 11.3.2004, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa C. D. Robinson-Steele vastaan R. D. Retail Services Ltd., seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko kansallinen lainsäädäntö, jossa sallitaan vuosilomapalkan sisällyttäminen työntekijän tuntipalkkaan ja sen maksaminen osana työaikaan perustuvaa palkkausta, jolloin sitä ei makseta työntekijän tosiasiallisena loma-aikana, neuvoston direktiivin 93/104/EY⁽¹⁾ 7 artiklan mukainen?
2. Estääkö 7 artiklan 2 kohta sen, että kansallinen tuomioistuin sallii työnantajan soveltavan tuollaisia maksuja, kun tuomioistuin pyrkii antamaan kantajalle tehokasta oikeus-suojaa kansallisten säännösten sisältämän toimivallan mukaisesti?

⁽¹⁾ Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 23 päivänä marraskuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/104/EY (EYVL L 307, 13.12.1993, s. 18).